Mapes de Patrimoni Cultural

Diputació Barcelona

Campanar de l'església de Sant Jaume

Calaf

Ubicació

Comarca:	Anoia
Lloc/Adreça:	Plaça Gran
Emplaçament	Forma part de l'església de Sant Jaume, ubicada a la Plaça Gran.
Alçada:	687

Coordenades:

Latitud:	41.73401
Longitud:	1.51138
UTM Est (X):	376202
UTM Nord (Y):	4621315

Classificació

Número de fitxa	08031 - 105
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Element arquitectònic
Estil / època:	Modern Barroc Contemporani
Segle	XVII-XIX
Estat de conservació	Bo
Protecció	Legal
Tipus de protecció:	BCIN
Europea – Atributs inspire:	National Monument Record – Religiós i/o funerari
Observacions protecció:	BCIN, Conjunt Històric. R-I-53-0000568
Data aprovació:	dt., 21/10/2003 - 12:00
Número inventari	IPA: 4284
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Restringit
Ús actual:	Estructural
Titularitat	Pública

Titular: Ajuntament de Calaf

Fitxes associades:

Cripta de Santa Calamanda
Claus de volta de Sant Jaume
Els vitralls de l'església de Sant Jaume
Església de Sant Jaume

Autoria de la fitxa Jordi Seró i Ferrer. IN SITU Patrimoni i Turisme

Data de registre de la fitxa: dj., 19/11/2015 - 01:00

Descripció

El campanar de Calaf és el més alt de tota la comarca, amb gairebé 57 m d'alçada. Està adossat al costat esquerre dels peus de l'edifici, i per a la seva construcció es va fer servir pedra de la pedrera de Dusfort. Es tracta d'una torre vuitavada (tipus de campanar setcentista més comú) que parteix d'una base quadrada i que esdevé octogonal a mitja alçada. Totes les cares són iguals, amb els finestrals de les campanes d'arc apuntat, i cada un amb una petita balustrada. El campanar està coronat per un llanternó, amb obertures d'arc de mig punt peraltat, per damunt de les quals s'obren sengles òculs el·líptics. A l'exterior, per sobre de l'arcada que comunica la plaça Gran amb la plaça de les Eres, hi ha dues inscripcions: "RegnanteCarolo III 1783", coincidint amb la represa de la construcció del campanar, i "CampanarioMs 56.60 Cs Concluido en Septiembre de 1889", data de la seva finalització. Actualment, al campanar hi ha cinc campanes, tot i que antigament n'hi devia haver 7. Durant la Guerra Civil (1936-1939), la majoria foren destruïdes i només se'n salvaren dues: "Sant Francesc i Sant Antoni de Pàdua" (la més antiga, construïda el 1768, és la que senyala les hores) i "Santa Digna" (construïda pel fonedor calafí Victor Mestres l'any 1698 i refosa el 1903, senyala els quarts). Les altres tres campanes són la "Santa Calamanda" (1954), la "Rosa, Marina i Ramona" (la més grossa, beneïda l'any 1964) i la més petita, que no és originària d'aquest campanar sinó que pertanyia a l'església de l'Hospital i que va ser beneïda l'any 1943.

Història

Les obres del campanar de Calaf van ser iniciades juntament amb la construcció de l'església, però la difícil situació econòmica i política dels segles XVII i XVIII va fer que aquest no s'acabés. A mitjans del segle XVIII, coincidint amb la recuperació de la vila, es plantejà l'edificació del campanar, però els conflictes del segle XIX van fer que les obres s'allarguessin més d'un segle i que no s'acabés definitivament fins l'any 1889, amb successives modificacions del projecte original.

Bibliografia

Calaf : Alta Segarra. Tríptic editat per la Parròquia de St. Jaume de Calaf. GARGANTÉ, M. (2006). Arquitectura religiosa del segle XVIII a La Segarra i l'Urgell : condicionants, artífexs i pràctica constructiva. Barcelona: Fundació Noguera. MAS PARÉS, J. (s.f.). Història de Calaf. Calaf: Ajuntament de Calaf.